

[Ømann.]

flation. Der har været fremført en tanke om lav rente i låneforhold, kombineret med en inflationssikring. Det er en tanke, som har været fremme nogle gange, men som vist aldrig er blevet diskuteret helt til bunds i alle sine konsekvenser. Det var nok en ting, der var værd at tage op igen. Jeg tror heller ikke, der er tvivl om, at skatte-reglerne bærer et betydeligt ansvar for det høje renteniveau, vi har. Jeg er da ikke i tvivl om, at hvis man skar igennem og sagde, at i hvert fald rente af privat gæld ikke kan trækkes fra på selvangivelsen, ja, så ville folk ikke være parat til at betale disse høje renter, som de f. eks. nu betaler i afbetalingshandelen.

Jeg savner en kritik af den mærkværdigt virkende realkreditordning herhjemme. De mangfoldige realkreditinstitutioner er jo uhyggeligt papirskabende, de har en betydelig administration og hver sin vurderings-procedure, og de tager deres hårde told i form af administrationsgebyr ved ethvert nybyggeri og enhver lånstiftelse. Her er der noget, der kan gøres enklere.

Dernæst er der mangelen på en speciel dansk industrikredit. Der er jo ikke noget instrument, hvorigennem industrien specielt kan søge kredit; der er jo ingen speciel industriel lånemulighed. Vi kender ikke begrebet industriobligationer herhjemme. Her er det på sin plads at påpege behovet for en statslig investeringsbank.

Jeg savner en afbalanceret vurdering af, hvor lånekapitalen i dag er at hente. Forsikringskaskaberne f. eks. råder over forsikringstagernes meget betydelige midler, og disse selskaber er delvis hørt op med at efterspørge børsobligationer, for de låner selv ud, ja, de deltager endog i risikoprægede forretningsbyggerier, har man set. Jeg tror ikke, at vi skal stå tilbage for Sverige i dette spørgsmål; men jeg tror, det ville være gavnligt at få nedsat en kommission til at foretage en mere omfattende undersøgelse af hele det danske samfunds kapitalforsyning. Men det er tanker, vi kan drøfte videre i det udvalg, som formodentlig bliver nedsat.

Justitsministeren (Thestrup): Der er stillet et par spørgsmål til mig, som jeg skal forsøge at besvare.

Hr. Kai Moltke spurgte mig, om jeg var

enig med statsministeren med hensyn til spørgsmålet om bankernes dispositionsfrihed, og jeg kan sige, at jeg er ganske enig med statsministeren i hans opfordring til bankerne om ved deres långivning at tage fornødent hensyn til eksporten. Det er også rigtigt, at spørgsmålet om renterne ved afbetalingshandel skal indgå i de undersøgelser, som udvalget vil beskæftige sig med, ikke i og for sig fordi det givet bliver betragtet som åger, men netop fordi hr. Kai Moltke bad om at få dette punkt undersøgt. Jeg kan citere fra hr. Kai Moltkes skriftlige begrundelse for et spørgsmål den 6. marts d.å. (folketingets forhandlinger 1967-68, 2. samling, sp. 618):

„Samtidig bør vel hele renteproblemet i forbindelse med ukontrollerede private pantebrev og ligeledes ved afbetalingshandel (forbrugskredit) undersøges og reguleres ved lovgivningsindgreb“; og det mener vi altså også kan være rimeligt. Dermed være ikke sagt, at det givet er åger. Må jeg gøre opmærksom på, at under det meget store antal ejer-pantebreve — for jeg indrømmer, der er et stort antal ejer-pantebreve — falder også byggelånene; byggelånene udgør ganske givet en meget stor del af disse pantebreve, og det er jo ganske legale ting, det her drejer sig om, det er ikke pantebreve, der indgår i noget gråt pengemarked.

Hr. Poul Dalsager spurgte mig, om det ikke var således, at undersøgelserne vedrørende åger er sat i gang af min forgænger, hr. K. Axel Nielsen, og jeg kan bekræfte, at det er de. Jeg tror, at på dette punkt har min forgænger og jeg ganske samme opfattelse, og vi er enige om, at det er rimeligt at få dette punkt undersøgt nærmere.

Jeg kan sige, at vi stadig er villige til at komme med de oplysninger, man ønsker, hvis et udvalg bliver nedsat.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kai Moltke): Jeg skal gøre det kort. Tilbage bliver jo et centralt problem, når man gennemlæser Nationalbankens regnskab. Vi taler så meget om liberaliseret økonomi, og hvad viser så året 1967: at de nuværende lave obligationskurser på noterede papirer kun opretholdtes og en effektiv rente på 10-11 pct. kun blev stående derved, at Danmarks Nationalbank i denne periode op-